



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. Patrocinium D. Josephi morte.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Synopsis

omnium peccatorum suorum exomologesim: Ex indeque proposuit jugiter penes se habere aliquam ejus imaginem, etiam noctu adversus impura somnia quibus vexabatur, quod sibi mirabiliter profuisse profiteretur.

SECTIO II.

Patrocinium Divi Josephi in morte.

XX. **C**um in hoc præcipue momento periclitentur homines, in agone certantes, tum quia tunc non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem, sed adversus Principatus & potestates, adversus mundi Rectores, tenebrarum harum, contra spiritualia nequicia in celestibus: tum quia tunc agit de summâ rerum omnium, ita quod in quamcumque partem ceciderit homo in eam manebit in æternum: Favor in hoc momento pro felici morte obtinendam præstitus, non tam affinis est præcedenti, quam illius finis, perfectio, & complementum: Quid enim nobis profuisset in vitâ à statu peccati aliquando Divi Josephi ope ad gratiam resurrexisse, si in fine contingeret vel à morte repentinâ in peccato præoccupari, vel in ipsâ morte tentatione fractos in peccatum proluere? ergo hic favor fuit ex congruentiâ præcedenti assuendus.

XXI. Communis est omnium Orthodoxorum sensus Sanctos cum Deo in Cælis regnantes, qui non tantum in charitate fundati & radicati, sed etiam consummati sunt, particulariter ferri, ut nobis à Deo earum gratiarum communicationem procurent, quibus à Deo specialissimè in terris gratificati sunt: At qui inter potiores gratias quas Divus à Deo recepit, Josephus, una è majoribus hæc fuit, quod ei morienti adstitit JESUS, quod inter ejus brachia expiravit, quod longè verius & proprius quàm Moyse in osculo Domini mortuus sit. Hinc de eo sic Ecclesiastici in Hymno ad Laudes,

O nimis felix, nimis ò Beatus,

Cujus extremam, vigiles, ad horam

*Christus, & Virgo simul adluerunt
Ore Sereno.*

ideoque non potest aliter fieri quin salutaris nobis futurus sit frequentissimus ad eum recursus pro impetrandâ per ipsius efficacissimam intercessione aliquâ istius gratiæ participatione.

Quare cum scire nequeamus quis dies futurus sit vitæ nostræ supremus, & cum nobis optemus abs dubiè scelicem, nullus nobis prætereatur, in quo non ei preces aliquas, officium ejus parvum, Litanias, vel Rosarium, vel saltem hanc oratiunculam, *Sante Joseph Pater JESU ora pro nobis peccatoribus nunc & in hora mortis nostræ, Amen.* cum devotione & fiducia offeramus, ut ejus interventu præcipuum & ultimum istum divinæ misericordiæ effectum obtineamus, ut, inquam, morte moriamur justorum in gratiâ & amicitia Dei.

Quam hoc utile sit & efficax experientia sunt quam plurimi, inter quos Eques quidam Venetus, de quo Isidorus Solanus part. 4. cap. 10. & alii scribant solitum ante Divi Josephi imaginem preces exsolvere quotidianas: cum tamen aliundè vitam fatis dissolutam ageret: ægritudine lethali hic corripitur: ac dum medicina corpori magnâ sollicitudine præparatur, animi ægritudo longè periculosior negligitur: Morbo ingravescente, hortantur assistentes ut conscientiam suam confessione diluat, frustra tamen ob habitualis sceleris pertinaciam: sed desperato adest oportunè Divus Josephus qui miserum istum jam jam expiraturum, & ab inferno absorbendum ad saniolem mentem revocat, ei enim visibilem reddens, corripit duritiam cordis, & pœna æternæ capti ejus imminenti obiectu percellit ad poenitentiam: horret ad statum suum miserum ille Eques, confortat illum Divus Josephus: cui ille benè monenti obtemperans, Sacerdoti crimina cum dolore acerrimo aperit, lachrymis abluit: Quo factò mox animam Divo Josepho sospitatori suo tradit ad superos deferendam.

Aliud refert exemplum hujus Classis P. Joannes Jacquinot Jesuita in libello

libello Gallico, cui titulus: *La Gloire de Saint Joseph* ch. 7. confid. 7. de quodam sene Divo Josepho in paucis devoto. Hic ferè per biennium integrum acutissimos calculi dolores perpeffus, cum ex his finem suum instare pensitasset, Confessarium suum acciri voluit: cui animum suum aperiens; Pater, inquit, jam pridem in diem Festum Sancti Josephi mentis oculos conjeci, & per ejus intercessionem (in quâ omninò confido) à Deo peto, utinam exorem, ut vel isto die moriar, vel convalescam, nisi tamen ei aliud placeat: ac quidem si eo die moriturus sum, ut possim in eo pro ultimâ vice Sacro Corporis Domini N. J. E. S. U. Christi pabulo recreari, atque tam opportunè mori, ut possint adhuc isto die aliquot Missæ pro animæ meæ refrigerio celebrari. Nulla erat apparentia hoc humanitus posse contingere, quia ipsius dolores ita de die in diem ingravescebant, ut omninò desperaretur ipsum posse adhuc vivere totos novem dies qui restabant ante diem Festum Sancti Josephi. Contigit nihilominus præter omnium spem medicorum, ut optavit senex, vixitque totos illos dies: Quare pridie festi illius omnibus domesticis convocatis, eis benedixit, ipso verò die, secundâ post mediam noctem, Sacrosanctis Ecclesiæ Sacramentis pientissimè petitis & receptis, sibi semper eoulque præsentissimus, in agoniâ incidit mediâ horæ quadrantis spatio, postquam expiravit tam placidè, ut omnium circumstantium opinione mors ipsius somnus videretur, & imago illius requiei cujus possessionem in Cœlo si necdum ceperat saltem brevi capturus erat, cum tot fuerint inventi Sacerdotes, quot fuere desiderati, qui pro eo ipsomet die celebrarunt: sicque pientissimi desideria viri ex benignâ Divi Josephi dispositione fuere ad amissimâ completa.

XXV. Aliud refert Doctor Matthias Navus & librorum Censor Duacenus lib. cui titulus: *Sponsus Virginis Orat. seu tit. s. sub finem*. Sub his ipsissimis, verbis. Certè recens est inter cætera, quod Vir Nobilis de Henin, Dominus de Miny Audomaropoli sub initium, Maii anni 1629. moribundus aperuit

Patri Capucino aliisque ei assistentibus, conspectos sibi in morbi gravitate fuisse Beatam Virginem & Divum Josephum cum Sancto Francisco, quibus dudum devotus fuerat: atque ex Sancto Francisco diem horamque mortis suæ ad tres dies sibi cum salutis indicio prænotuisse, eamque Coelestem dici & horæ mortis ejus præmonitionem ita comprobata à se fuisse dictus Pater & alii testati sunt, cujus etiam testimonii certam copiam ipse excepi: ubi quidem eam præmonitionem ex adnuto Beatissimæ Virginis & Sponsi ejus factam fuisse res ipsa indicare videtur; sicut & superiores Angeli, etiamsi comparantes, per Angelos inferiores quædam revelare solent, ut in Danielis Prophetiâ videri potest.

Huc quoque pertinet quod de Venerabili Sorore Yolantâ de Sylvâ Ordinis Sancti Dominici Moniali Religiosissimâ narrant ejusdem Annales Ordinis. Hæc cum Divo Josepho totâ vitâ suâ devotissima fuisset, ei in extremo morbo adfuit, visibiliter ei apprensus, nec deserens usque ad mortem. Hucque etiam revocari posset quod de mercatore Hispano Valentino ex S. Vincentio Ferrerio retulimus supra hæc 3. Part. Tract. 2. c. 7. sect. 4. n. 40. Sunt & alia hujus generis infinita, sed hæc mihi sufficere videntur.

SECTIO III.

Patrocinium Divi Josephi contra morbos seu infirmitates spirituales & tentationes.

INitio capitis diximus peccata venialia, habitus malos, infranatas passiones, esse infirmitates, seu morbos animæ spirituales: quia ut morbus stat cum vitâ, ita stant illa cum gratiâ: Periculosa sunt tamen: quia ut morbi corporales, qui ex se sunt curabiles, si negligantur, fiunt per sepe mortales, ita & morbi illi seu infirmitates spirituales, si negligantur, sæpe in fine trahunt animâ in interitum. Qui enim spernit

Dddd

modica